

at man, hvis Afløsningen viser sig at gaae, kan blive tvungen til at fortsætte med den, men man vil paa ingen Maade være tvungen til at fortsætte med den paa selv samme Betingelser, som her ere foreslaaede, og jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at man, uden at løbe nogen yderligere Risiko for Statskassen, meget vel kan forlænge Loven for andre 5 Aar, naar man blot gjør den Forandring, at man istedetfor „Capitelstarten for de 10 sidste Aar“ i § 1 sætter „Capitelstarten for de 20 sidste Aar“, thi i saa Fald vil der være givet en Modvægt i de overordentlig høie Priser, som vi have havt i de sidste 5 Aar. Den ærede Ordfører og de ærede Medlemmer maae dernæst heller ikke glemme, hvad jeg allerede før fremhævede, at i samme Forhold, som den foreslaaede Afløsning stæer, i samme Forhold vil der ogsaa indtræde en Avance med Hensyn til de kongelige Obligationer, saalænge disse fremdeles ere at kjøbe under 90. Denne Avance maa ogsaa tages med i Betragtning, naar man endelig paa en meget høi Bægt vil afveie Chancerne for enten Fordeel eller Tab for Statskassen; man maa tage det hele Arrangement i Betragtning og ikke blot en enkelt Side af det. Jeg nærer, som sagt, ingen Tvivl i den nævnte Henseende, og da jeg maa lægge særdeles Bægt paa at faae den foreslaaede Lov ud, navnlig for igjennem den at faae Midler til, som før anført, at kunne rette og klare enkelte uheldige Forhold, skal jeg gjentagende fraraade at vedtage det Forslag, som af Udvalget er stillet under Nr. 1 til § 1 og de dertil sig sluttende Forslag under Nr. 2 og 4.

Ordføreren: Maaskee maa det endnu være mig tilladt at gjøre et Par enkelte Bemærkninger. Den Ene angaaer den eventuelle Forlængelse af Lovforslagets 5 Aar. I den Henseende har Udvalget støttet sig til Motiverne til § 1, hvor det hedder: „Naar Loven er paatænkt indskrænket til foreløbig at gjælde for et Tidsrum af 5 Aar fra 1ste April at regne o. s. v.“ Dert har Udvalget troet at finde en Antydning af, at det var Ministeriets Hensigt efter Udlobet af

de 5 Aar at skride til en Forlængelse. Den anden Betragtning, jeg skal tillade mig at fremsøre, angaaer Recognitionerne, med Hensyn til hvilke der er blevet Spørgsmaal om, hvorvidt de bestaae i Penge eller i Sæd. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa disse Afgifter, saaledes som de findes i Betænkningen Sp. 651—54 under Rubriken Pengeafgifter, og jeg maa da komme tilbage til den Betragtning, at de dog vistnok alligvel ere Pengeafgifter. Det kan nemlig ikke være muligt, at derunder kan være indbefattet Afgifter i Sæd, uden at Beregningen ialfald er foretagen paa en ganske anden Maade, end Beregningen af den Sæd, som iøvrigt findes opført deels i Betænkningen deels i Lovudkastets Motiver; thi samtlige de Beløb, som opføres, ere runde Summer; 5 Rd. er den mindste ulige Størrelse, som der findes; betragter man derimod de store Beregninger over Sæden, vil man see, at disse ere udregnede endog i halve Skillingen. Det er derfor ikke sandsynligt, at der er Sæd indbefattet under disse Recognitioner; skulde dette alligvel være Tilfældet, saa maa man idetmindste være gaaet ganske anderledes frem med Hensyn til Beregningen deraf, end man er gaaet frem ved Beregningen af alle de øvrige Sædindtægter. Men dette Spørgsmaal vil naturligvis nærmere kunne undersøges mellem 2den og 3die Behandling, og jeg skal derfor ikke nu opholde mig derved.

Finantsministeren: Jeg ønsker kun til Oplysning om dette Spørgsmaal at sige, at netop denne halve Skilling viser hen paa, at det er en Beregning af et vist Quantum Sæd til en vis Gjennemsnitspris, og jeg er istand til strax at sige, at Alt, hvad der er bortsolgt til Arvesætte efter Resolution af 1846, er solgt saaledes, at Recognitionen er sat til 1 Rd. Byg pr. Rd. Hartorn, og at Recognitionen for Husenes Vedkommende navnlig i Arnborg og Frederiksborg Districter er sat saaledes, at et Hus med Jord giver 3 Rd. Byg, et Hus med Have og Bønge 2 Rd. og et Hus med Have 1 Rd. Dette er altsaa Kjendsgjerninger, som fuldkommen berettigede mine Uttringer før, at en Deel af